

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoV/12/2019
Identifikačné číslo spisu: 1003898666
Dátum vydania rozhodnutia: 24.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1003898666.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu ZACHEM, a. s., Strážske, Námestie osloboditeľov 70, Michalovce, IČO: 31 730 191, zastúpeného advokátkou Mgr. Zuzanou Bďžochovou, Mickiewiczova 6, Bratislava, proti žalovaným: 1/ MH Manažment, a. s., Bratislava, Trnavská cesta 100, IČO: 50 088 033, 2/ Mgr. Miloš Ágg, Lužná 6 Bratislava, správca konkurznej podstaty Chemko, a. s., Strážske v konkurze, Moskovská 13, Bratislava, IČO: 31 724 582, 4/ GIS Skalica, a. s., Nám. Sv. Martina 9, Holíč, IČO: 34 151 826, zastúpenému Benkóczi, Baláž - advokáti, s. r. o., 29. augusta 36A, Bratislava, 5/ B-MEHAZ, s. r. o., Tusarova 791/31, Holešovice, Praha 7, Česká republika, IČO: 27 394 956, o určenie neplatnosti právneho úkonu, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Cbs/94/2003, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. októbra 2018, sp. zn. 2Obo/9/2017 v znení opravného uznesenia zo 6. februára 2019, sp. zn. 2Obo/9/2017 a opravného uznesenia z 22. júla 2020, sp. zn. 2Obo/9/2017, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu sa o d m i e t a .
II. Žalovaní 1/, 2/, 4/ a 5/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 3. februára 2016, č. k. 9Cbs/94/20003-1516 zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ 1 954,21 eur s 20% DPH náhrady trov konania, žalovanému 2/ 4 496,58 eur s 20% DPH náhrady trov konania, žalovanému 4/ 1 027,74 eur s 20% DPH náhrady trov konania a žalovanému 5/ 3 770,88 eur náhrady trov konania, všetko k rukám právnych zástupcov.

2 V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že po zmene žaloby, ktorú pripustil sa žalobca domáhal, že: a/ oznámenie plnenia zmluvných podmienok zmluvy č.1613/1966-výzva z 8. januára 2003, vydané žalovaným 1/, doručované adresátovi Ing. N. J., riaditeľ ZACHEM, a. s., Strážske, pod podacím číslom RR 14200489Sk je neplatné, b/ že plnenie žalovaného 2/ v sume 70 898 820,-- Sk na účet žalovaného 1/ z titulu ručiteľského vyhlásenia z 15. januára 2003 žalovaného 2/ za záväzky žalobcu, vyplývajúce zo zmluvy o odplatnom prevode akcií kúpou č. 1613/1996 zo 7. októbra 1996, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným1/ v znení dodatku č. 1 z 13. marca 2001 je neplatné, c/ že splatnosť záväzku žalobcu voči žalovanému 1/ zaplatiť celý dlh, vyplývajúci zo zmluvy o odplatnom prevode akcií

kúpou č. 1613/1996 zo 7. októbra 1997, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/ v znení dodatku č. 1 z 13. marca 2001, nenastala, plnením žalovaného 2/ tento záväzok nezanikol, d/ že prevod akcií emitovaných Chemko, a. s., Strážske, Priemyselná 720, Strážske, IČO: 31 724 582, evidovaných v počte kusov 169 201, v menovitej hodnote akcie 1 000,-- Sk, v zaknihovanej podobe, vo forme na doručiteľa, pod ISIN C., z účtu majiteľa cenných papierov žalobcu na účet majiteľa cenných papierov žalovaného 3/ je neplatný, e/ že prevod akcií emitovaných emitentom žalovaným 2/ evidovaných v počte 169 021 kusov, v menovitej hodnote akcie 1 000,-- Sk, v zaknihovanej podobe, vo forme na doručiteľa, pod č. ISIN C., registrovaný ako prevod akcií z účtu majiteľa cenných papierov žalovaného 3/ na účet majiteľa cenných papierov žalovaného 5/, je neplatný, vlastníkom týchto akcií je žalobca a f/ že prevod akcií emitovaných žalovaným 2/, evidovaných v počte 169 021 kusov, v menovitej hodnote jednej akcie 1 000,-- Sk, v zaknihovanej podobe, vo forme na doručiteľa, pod ISIN C., prevedených z účtu majiteľa cenných papierov žalovaného 3/ na účet majiteľa cenných papierov žalovaného 5/ je neplatný a vlastníkom týchto akcií je žalobca.

3 Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem, čo malo za následok zamietnutie žaloby. Vychádzal pritom zo znenia petitu žaloby, z ktorého mu bolo zrejmé, že došlo k porušeniu subjektívneho práva žalobcu, preto mal žalovať na plnenie, prípadne reparáciu škodlivých právnych následkov Ing. J., v tom čase riaditeľa alebo žalovaných. Napriek tomu, že zamietol žalobu z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu, preskúmal túto aj po vecnej stránke.

4 K vecnej stránke súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný 1/ ako predávajúci uzavrel 7. októbra 1996 so žalobcom ako kupujúcim zmluvu o odplatnom prevode akcií kúpou č. 1613/1996 (ďalej len zmluva). Predmetom zmluvy bol prevod 341 089 ks akcií žalovaného 2/ na doručiteľa, v menovitej hodnote 1 000,-- Sk/akcia. Kúpna cena predstavovala celkovú sumu 136 800 000,-- Sk. Zmluvné strany sa 7. októbra 1996 dohodli na zabezpečení platenia kúpnej ceny, a to formou záložného práva v prospech predávajúceho (žalovaného 1/) k predmetným akciám na základe zmluvy o založení cenných papierov č. 1613/1996 (ďalej len záložná zmluva). Zánik záložného práva bol spojený s úhradou celej kúpnej ceny spolu s príslušenstvom a splnením záväzku podľa čl. VII. ods. 1 zmluvy, ktorý spočíval v tom, že kupujúci (žalobca) ako majoritný akcionár žalovaného 2/ presadí, aby tento preukázateľne investoval za účelom svojho technického a technologického rozvoja jednu miliardu slovenských korún v období od 1997-2004. V prípade, ak žalovaný 2/ neinvestuje vyššie uvedenú sumu do svojho technického a technologického rozvoja, žalobca sa zmluvou zaviazal zaplatiť žalovanému 1/ v troch rovnomerných splátkach v rokoch 2005 až 2007 vrátane 38% zo sumy, ktorá mala byť investovaná, tzn. 380 000 000,- Sk.

5 Ďalej uviedol, že dňa 13. marca 2001 zmluvne strany uzavreli k zmluve dodatok č. 1, ktorým bol doplnený čl. IV zmluvy o bod 6 v znení: „ Ak kupujúci neplatí čo i len jednu splátku kúpnej ceny s príslušenstvom v plnej výške a v stanovenej lehote podľa ods. 1 písm. b/ tohto článku, stane sa splatný celý dlh, vyplývajúci z príslušných ustanovení zmluvy, a to v nasledujúci deň po márnom uplynutí jednomesačnej lehoty, určenej predávajúcim, výzvou kupujúcemu na zaplatenie splatnej časti kúpnej ceny s príslušenstvom, ak v tejto lehote nezaplatil kupujúci príslušnú dlžnú čiastku.“ Súd prvej inštancie skonštatoval, že výzva z 8. januára 2003 žalovaného 1/, doručovaná Ing. N.. J., riaditeľovi spoločnosti, bola zaslaná žalobcovi podľa čl. IV. ods. 6 zmluvy v znení dodatku č. 1. Uvedená výzva podľa názoru súdu prvej inštancie nie je jednostranný právny úkon podľa § 34 Obč. zák., ktorým by nastala zmena právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/. Ing. N.. J. bol na rokovaní predstavenstva žalobcu 24. októbra 2000 splnomocnený na konanie v mene žalobcu v styku so žalovaným 1/ (pôvodne Fondom národného majetku SR). Súd zdôraznil, že žalobca platnosť splnomocnenia v priebehu konania nespochybnil, urobil tak až na súdnom pojednávaní 3. februára 2016, kedy však nepreukázal, žeby žalovaného 1/ informoval, kto v jeho mene a v akom časovom období mohol konať. V tejto súvislosti súd poznamenal, že v priebehu nasledujúcich viac ako 10 rokov trvania konania, žalobca pravosť udeleného plnomocnenstva nespochybnil, súd tejto námietke preto nevyhovel. Ďalej k tomu uviedol, že Ing. N.. J. bol od roku 2000 ustanovený do funkcie riaditeľa spoločnosti žalobcu. Teda bol oprávnený preberať poštu určenú žalobcovi. Na základe rozhodnutia valného zhromaždenia žalobcu od roku 2003 poštu iba preberal, zapisoval do knihy prichádzajúcej pošty, ale ju neotváral, dával ju do trezoru s tým, že následne vyzval členov predstavenstva, že pošta bola doručená a oni na výzvu nereagovali. Uvedenú situáciu ohľadom pošty od roku 2003 nemožno prisúdiť na ťarchu žalovaného 1/. Vzhľadom na

personálne prepojenie spoločnosti žalobcu a žalovaného 2/, súd prvej inštancie vyhodnotil úkony žalovaného 2/ ako úkony uskutočnené pod kontrolou žalobcu.

6 K námietke neplatnosti ručiteľského vyhlásenia žalovaného 2/ v prospech žalovaného 1/ z 15. januára 2003 súd konštatoval, že plnenie v zmysle vyhlásenia bolo určité, dovolené, možné a žalovaný 2/ ho bol schopný plniť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný 2/ písomne vyhlásil uspokojenie žalovaného 1/ v prípade, ak žalobca ako dlžník žalovaného 1/ nesplní 7. splátku podľa zmluvy. V konaní nebolo sporné, že žalobca 7. splátku žalovanému 1/ nezaplatil riadne a včas, v dôsledku čoho bol žalovaný 1/ oprávnený domáhať sa splnenia záväzku z ručenia žalovaným 2/. Súd prvej inštancie vyhodnotil vyhlásenie ako platný právny úkon, na základe ktorého bol žalovaný 1/ oprávnený plnenie žalovaného 2/ prijať.

7 K námietke žalobcu, že splatnosť záväzku žalobcu zo zmluvy nenastala plnením žalovaného 2/, čím záväzok žalobcu nezanikol, súd poukázal na výzvu žalovaného 1/ na zaplatenie zo 17. decembra 2001, že žalovaný 1/ neeviduje úhradu žalobcu zo zmluvy v znení dodatku č. 1 a vyzval ho k úhrade dlžnej sumy spolu s úrokmi z omeškania. Dlžnú sumu uhradil žalovaný 2/ ako ručiteľ, preto záväzok zo zmluvy zanikol a z toho dôvodu nie je možné určiť trvanie záväzku žalobcu voči žalovanému 1/. Splnením záväzku žalobcu zo strany žalovaného 2/, tento získal postavenie jeho veriteľa ako záložný veriteľ, bol žalovaný 2/ oprávnený domáhať sa uspokojenia pohľadávky predajom založených cenných papierov v prospech žalovaného 3/. Prevod akcií na žalovaného 3/ vyhodnotil ako platný právny úkon. Poukázal pritom na skutočnosť, že tento prevod akcií bol skúmaný aj Burzou cenných papierov v Bratislave, aj Úradom pre finančný trh. Okrem toho z notárskej zápisnice NZ XXXXX/XXXX z 10. marca 2003 vyplýva, že žalovaný 1/ potvrdil žalovanému 2/ nadobudnutie jeho práv ako veriteľa, aj ako záložného veriteľa vo vzťahu k žalobcovi.

8 Na odvolanie žalobcu vec preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací a rozsudkom z 25. októbra 2018, sp. zn. 2Obo/9/2017 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

9 V odôvodnení rozhodnutia poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júna 2009, sp. zn. 4Cdo/111/2008, v ktorom dovolací súd uvádza, že základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodnutia. Určovacia žaloba, predpokladaná uvedeným ustanovením, má preventívny charakter a má miesto jednak tam, kde možno pomocou nej eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnjšie než iné právne prostriedky, vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu, tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. decembra 2012, sp. zn. 5Cdo/31/2011, kde bolo obdobne rozhodnuté o preukazovaní naliehavého právneho záujmu a napokon na uznesenie Ústavného súdu SR zo 6. októbra 2017, sp. zn. II. ÚS/590/2017, ktorý dospel k záveru, že ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodujú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu druhého účastníka konania.

10 Vychádzajúc z uvedených rozhodnutí dovolacieho súdu a Ústavného súdu SR, odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s nimi a neporušil tak základné právo na súdnu ochranu účastníkom. Ďalej uviedol, že nepreukázanie naliehavého prvého záujmu v zmysle ust. § 80 písm. c/ O. s. p. bolo dôvodom na zamietnutie žaloby. Výslovil názor, že žalobca by mal žalovať na plnenie, event. reparáciu škodlivých právnych následkov, či už voči riaditeľovi Ing. J. alebo žalovaným. Napriek vyslovenej neexistencii naliehavého právneho záujmu sa súd prvej inštancie zaoberal meritom veci, čo odvolací súd vyhodnotil ako nadbytočné poukazujúc pritom na uznesenie Ústavného súdu SR zo 6. októbra 2017, sp. zn. II. ÚS 590/2017 a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 4. marca 2009, sp. zn. 3Cdo/241/2008.

11 Odvolací súd ďalej konštatoval, že žalobca ešte pred skončením predmetného konania podal žalobu na plnenie, ak by aj bol daný naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe, tak podaním žaloby na plnenie zanikol. Vo všeobecnosti podaním žaloby na plnenie súd rieši ako prejudiciálnu otázku, či medzi

sporovými stranami došlo k porušeniu subjektívneho práva, ktoré zakladá žalobcov nárok na plnenie. Na doplnenie odvolací súd dodal, že v konaní na plnenie bolo predmetom zaplatenie náhrady škody, ktorú spôsobili žalovaní žalobcovi svojim konaním. Toto konanie spočívalo v tom, že v rozpore so zmluvou nebolo žalobcovi ako kupujúcemu umožnené splatiť v dohodnutej lehote splátku kúpnej ceny za predané akcie a ručiteľ splnil uvedený dlh namiesto žalobcu.

12 K procesnej námietke ohľadom nepridelenia veci na rozhodnutie sudcom zákonným spôsobom, odvolací súd uviedol, že JUDr. Šebestová bola v prejednávanej veci predsedníčkou senátu a aj sudca spravodajca. Z Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2006 vyplýva, že zastupujúcim sudcom JUDr. Šebestovej je JUDr. Morava. Následne bol dodatkom č. 7 k Rozvrhu práce na rok 2007 s účinnosťou od 1. marca 2007 v súdnom oddelení 7Cbs, Cbnl, CbPo JUDr. M. Morava ako zastupujúci sudca JUDr. Šebestovej nahradený JUDr. Glončákovou. Od 1. januára 2008 sa JUDr. Šebestová stala predsedníčkou senátu na správnom kolégiu a mala oddelenie 3S, 3So, 3NcS. JUDr. Glončáková sa stala predsedníčkou senátu zodpovednou za chod senátu v súdnom oddelení 7Cbs, Cbnl, CbPo. Podľa pokynu predsedu senátu (podľa podpisu na č. l. 863 spisu JUDr. Glončáková) z 22. januára 2008 bolo pojednávanie nariadené JUDr. Šebestovou odročené na 24. januára 2008 z dôvodu práceneschopnosti predsedu senátu. Uvedené potvrdzuje že sa predsedníčkou senátu v predmetnej veci od 1. januára 2008 stala JUDr. Glončáková. Zo znenia dodatku č. 9 k Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2011 s účinnosťou od 1. júna 2011 (ďalej len dodatok č. 9) je zrejmé, že z dôvodu zákonného dodržania pridelovania veci náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR, ktoré je potrebné prideliť podľa vyhlášky č. 543/2005 Z. z., podľa § 152 ods. 2 sa vytvorili nasledovné súdne oddelenia: 1Cbs, 2Cbs, 3Cbs a 4Cbs, ktoré tvorili : JUDr. Jarmila Glončáková, JUDr. Ľubica Krišková a Mgr. Štefan Zelenák. Z uvedených skutočností odvolací súd uzavrel, že v priebehu konania nedošlo k prideleniu veci na rozhodnutie sudcom nezákonným spôsobom. JUDr. Jarmila Glončáková sa stala zákonným spôsobom predsedníčkou senátu pre rozhodnutie veci, pričom jej pridelená vec ju nasledovala aj v roku 2011, kedy došlo k zmene členov senátu dodatkom č. 9.

13 K žalobcom vznesenej námietke zaujatosti členov senátu JUDr. Glončákovvej, JUDr. Kriškovej a Mgr. Zelenáka odvolací súd uviedol, že už uznesením z 30. júna 2015, č. k. 2Ndob/11/2015-1414 Najvyšší súd Slovenskej republiky o tejto námietke rozhodol tak, že uvedení sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Cbs/94/2003. Odvolací súd námietky odvolateľa-žalobcu vyhodnotil ako neopodstatnené a napadnutý rozsudok potvrdil.

14 Následne vydal opravné uznesenie ž. februára 2019, č. k. 2Obo/9/2017-1659, ktorým opravil a doplnil výrok o náhrade trov odvolacieho konania tak, že žalovaní majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko vo vyhotovenom rozsudku bolo odôvodnenie o priznaní náhrady trov odvolacieho konania obsiahnuté, avšak vo výrokovej časti tento výrok zrejme chybou pri vyhotovovaní rozhodnutia, nebol.

15 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací ďalším opravným uznesením z 22. júla 2020, sp. zn. 2Obo/9/2017 opravil zrejmu chybu pri opise, kedy namiesto stálej členky Mgr. Kúdelovej správne uviedol ako členku senátu rozhodujúcu v tejto veci - JUDr. Katarínu Pramukovú.

16 Proti rozsudku odvolacieho súdu v znení opravných uznesení podal dovolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v znení opravných uznesení a rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové prejednanie. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ C. s. p. a z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

17 Dovolateľ k prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 písm. e/ a f/ C. s. p. tvrdí, že bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces tým, že napadnuté rozhodnutie je prekvapivé a vnútorne rozporné, lebo v bode 44 uviedol síce odôvodnenie o trovách konania, ale výrok o trovách napadnutý rozsudok neobsahuje. Ďalej namieta zloženie senátu odvolacieho súdu, keďže z obsahu rozsudku vyplýva, že rozhodovali sudcovia: JUDr. Izakovičová, JUDr. Miničová a JUDr. Pramuková a zároveň sú uvedení aj v zložení: JUDr. Izakovičová, JUDr. Miničová a Mgr. Kúdelová.

Dovolateľ ďalej namieta, že napadnuté rozhodnutie vychádza aj z vyjadrení žalovaných 1/, 2/, 4/ a 5/ k odvolaniu žalobcu, avšak tieto vyjadrenia žalobcovi doručené neboli, čím bolo porušené jeho právo na „rovnosť zbraní“ a základná zásada kontradiktórnosti konania a tým jeho právo na spravodlivý proces.

Ďalšia námietka sa týka nepreskúmateľnosti rozhodnutia, dovolateľ nemôže zistiť, ako sa odvolací súd

vysporiadal so všetkými podstatnými odvolacími námietkami, čím je rozhodnutie nepreskúmateľné a arbitrárne. Z obsahu súdneho spisu zistil, že krajský súd prideloval vec na prejednanie a rozhodnutie v čase, kedy sa spis na krajskom súde nenachádzal, lebo vo veci rozhodoval Najvyšší súd SR. Opätovne namieta pridelenie veci na krajskom súde v rozpore so zákonom, že súd bol nesprávne obsadený, čím mu bolo odňaté základné ústavné právo na zákonného sudcu. Rozhodnutie odvolacieho súdu k námietke nesprávne obsadeného súdu a nezákonného sudcu vyhodnotil ako vecne nesprávne s neprávou interpretáciou zákona. Pritom sa podľa dovolateľa odvolací súd vôbec nevysporiadal s obsahom a jednotlivými dôvodmi námietky o zaujatosti sudcov krajského súdu. Vzhľadom na všetky okolnosti trvá na tom, že existujú legitímne pochybnosti o nezaujatosti a nestrannosti sudcov k účastníkom konania pre ich pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom.

18 K námietke prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolateľ uvádza, že jednoznačne preukázal opodstatnenosť a správnosť všetkých svojich tvrdení o skutkovom a právnom stave veci, na základe ktorých sa domáhal poskytnutia súdnej ochrany. Tvrdí, že žalovaní neuniesli dôkazne bremeno ku skutkovým a právnym okolnostiam vo veci samej a sudy postupovali v rozpore so základnými povinnosťami súdnej moci, podľa ktorých majú ex offio posudzovať a prihliadať na absolútnu neplatnosť právnych úkonov. Namieta, že sudy vec nesprávne právne posúdili, zákonné ustanovenia nesprávne aplikovali, rozhodli v rozpore s platnou právnou teóriou a ustálenou judikatúrou v tejto oblasti. Namieta, že sudy posudzovali existenciu naliehavého právneho záujmu izolovane, bez ohľadu na preukázanie absolútnu neplatnosť právnych úkonov, namietaných v konaní, a preto tvrdí, že sudy rozhodovali arbitrárne, ich rozhodnutia o preukázaní naliehavého právneho záujmu nemajú oporu v zákone. Namieta, že odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s jeho odvolacími námietkami, pritom zdôraznil, že v súdnom konaní o plnenie, na ktoré poukazoval odvolací súd nemožno nastoliť právnu istotu žalobcovi vo vzťahu k vlastníctvu sporných cenných papierov-akcií, keďže na základe výsledku konania o zaplatenie náhrady škody sa cenné papiere, ktorých vlastníctva sa domáha, nestanú jeho vlastníctvom. Preto názor odvolacieho súdu o údajnom zániku jeho naliehavého právneho záujmu považuje za nesprávne a v rozpore s naším právom na súdnu ochranu. Z uvedených dôvodov označil napadnuté rozhodnutia v rozpore so základnou ochranou zákonnosti.

19 Po vydaní opravného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2019, sp. zn. 2Obo/9/2017, podal žalobca dovolanie aj proti tomuto uzneseniu. Žiadal napadnuté uznesenie v spojení s rozsudkami súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu zrušiť a vec v celom rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a súčasne priznať žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania.

20 Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ C. s. p. a u st. § 421 ods. 1 C. s. p. podľa dovolateľa je napadnuté rozhodnutie prekvapivé a bolo ním porušené jeho právo na súdnu ochranu. Dôvody, na základe ktorých odvolací súd napadnuté rozhodnutie vydal vyhodnotil ako zmätočné. Namieta, že pokiaľ odvolací súd v rozhodnutí konštatuje, že výrok o trovách konania rozsudok neobsahuje, preto ho bolo potrebné doplniť, mal vydať doplniaci rozsudok a nie opravné uznesenie. Navyše o doplnenie rozsudku v zákonnej lehote požiadal iba žalovaný 1/ a žalovaní 2/, 4/ a 5/ návrh na doplnenie nepodal, čím odvolací súd neprípustné zvýhodnil týchto žalovaných, keď aj im priznal náhradu trov dovolacieho konania.

21 K dovolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaný 1/, žalovaný 2/ a žalovaný 4/. Žalovaný 1/ navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania. Uvedol, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s opravným uznesením je vecne správne, riadne odôvodnené v súlade s príslušnými ustanoveniami C. s. p. Žalovaný 2/ oznámil dovolaciemu súdu, že uznesením Okresného súdu Bratislava 1 z 11. februára 2019, sp. zn. 8K/57/2018 bol na majetok dlžníka CHEMKO, a. s., Strážske v likvidácii, Moskovská 13, Bratislava, IČO: 31724582 vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Mgr. Miloš Ágg, Lužná 6, Bratislava. Po oboznámení sa s vecou podaním z 15. novembra 2019 požiadal dovolací súd o zastavenie konania voči úpadcovi v zmysle ust. § 47 ZKR. Žalovaný 4/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uvedol, že po oboznámení sa s dovolaním žalobcu plne sa stotožňuje s výrokom aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Je toho názoru, že v prejednávanej veci nerozhodoval žiaden vylúčený sudca, sudy boli obsadené správne, žiaden zo súdov oboch inštancií žalobcovi nesprávnym procesným postupom neznemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žiaden z napadnutých rozsudkov nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť a priznať žalovanému 4/ náhradu trov

dovolacieho konania.

22 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

23 Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

24 Dovolací súd prv, než pristúpil k preskúmaniu prípustnosti dovolania žalobcu, skúmal, či je dovolanie odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, resp., či dovolateľ vymedzil dovolacie dôvody spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p.

25 Dovolací súd je pri rozhodovaní o dovolaní viazaný dovolacím dôvodom tak, ako ich dovolateľ vymedzil vo svojom dovolaní (§ 440 C. s. p.). Viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi je úzko spätá s uplatnením dispozičného princípu, ako jedného zo základných princípov sporového konania (§ 7 C. s. p.). Pokiaľ ide o dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, dispozičný princíp je obmedzený podmienkami a obmedzeniami vyplývajúcimi z výnimočnosti (mimoriadnosti) tohto opravného prostriedku. V tomto smere je zásadnou aj požiadavka povinného zastúpenia advokátom v dovolacom konaní. Zmyslom povinného zastúpenia advokátom v dovolacom konaní je, vzhľadom na náročnosť tohto procesného úkonu, vyžadujúceho právnické vzdelanie, vytvorenie procesného filtra na zjavne neopodstatnené, neprípustné, protirečivé alebo rozporuplné dovolania a zabezpečenie toho, aby podané dovolanie malo všetky potrebné náležitosti, vrátane uvedenia a konkretizovania dôvodov, pre ktoré sa rozhodnutie odvolacieho súdu napáda.

26 Dovolateľ prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania právne vymedzil tromi dôvodmi, a to zmätočnosťou podľa § 420 písm. f/, zmätočnosťou podľa § 420 písm. e/ C. s. p. a nesprávnym právnym posúdením veci podľa ust. § 421 ods.1 C. s. p.

27 K porušeniu jeho práva na spravodlivý proces zo strany odvolacieho súdu malo dôjsť nedostatočným odôvodnením (arbitrárnosťou) rozhodnutia a nedoručením vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/, 2/, 4/ a 5/ .Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Dovolací súd k námietke arbitrárnosti odôvodnenia súhlasí s dovolateľom, že za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu aj skutočnosť, keď všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojim postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia a spravidla aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú zrejmé dôvody rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje. V tejto súvislosti je však potrebné poukázať aj na stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky uverejnené pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „ Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.“ Aplikujúc uvedené stanovisko na prejednanú vec, dovolací súd dospel k záveru, že obsah spisu nedáva žiadny podklad k tomu, aby sa na daný prípad aplikovala druhá veta tohto stanoviska. Dovoláním napadnutý odvolací rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci pre rozhodnutie, stanoviská strán sporu k prerokovávanej veci, výsledok vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vychádzal pri rozhodnutí spolu s právnym názorom a jeho vysvetlením v odôvodnení. Odvolací súd sa uspokojivým spôsobom vysporiadal so všetkými relevantnými argumentami sporových strán, dovolateľ preto nedôvodne namietal, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný, pričom za vadu v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať skutočnosť, že rozsudok nebol odôvodnený podľa predstáv dovolateľa. Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je svojvoľné, ani arbitrárne a nelogické, ktorým by dovolateľovi bolo upreté právo na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

28 Ani pri posudzovaní postupu odvolacieho súdu, resp. súdu prvej inštancie nedospel dovolací súd k záveru, že postup oboch stupňov súdov bol na ujmu procesných práv žalobcu. Je pravdou, že žalovaní

1/, 2/, 4/ a 5/ (ďalej len žalovaní), sa k odvolaniu žalobcu vyjadrili a ich vyjadrenia súdom prvej inštancie a ani odvolacím súdom neboli žalobcovi doručené (spis neobsahuje doklad o doručovaní). Súd však nie je povinný donekonečna udržiavať stav konfrontácie medzi podaniami účastníkov konania - je iba na jeho posúdení, kde je rozumná hranica takúto konfrontáciu ukončiť (III. ÚS 144/2012, IV. ÚS 19/2012). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) sa v rozsudku z 13. januára 2015 vo veci Trančíková proti Slovenskej republike zaoberal opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. Dospel k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania, a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho senátu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia. Pokiaľ súd takúto možnosť druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

29 Podľa názoru dovolacieho súdu k takémuto postupu v prejednávanej veci nedošlo a nedošlo ani k zásahu do procesných práv žalobcu spôsobom popísaným v rozsudku ESĽP vo veci Trančíková. Postup odvolacieho súdu bol taký nielen preto, že vyjadrenia žalovaných nepovažoval pre svoje rozhodnutie, o preukázaní naliehavého právneho záujmu, za prínosné, ale aj preto, že vyjadreniam chýbal jeden z atribútov definovaných ESĽP, a to, že podanie je formulované ako právna, resp. skutková úvaha. Vo vyjadreniach žalovaní považujú rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a v súlade s ust. § 80 písm. c/ O. s. p., vyjadrenia preto neobsahujú právne argumenty žalovaných a ani názor, s ktorým by mohol žalobca polemizovať.

30 Z uvedených dôvodov dovolací súd uzavrel, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k vade zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

31 Žalobca ako ďalšiu vadu zmätočnosti uvádza zmätočnosť v zmysle ust. § 420 písm. e/ C. s. p., že vo veci na súde prvej inštancie rozhodovali vylúčení sudcovia, že vec nebola pridelená na rozhodnutie zákonným spôsobom a že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd boli nesprávne obsadené. Na súde prvej inštancie namiesto samosudcu rozhodoval senát a odvolací súd bol nesprávne obsadený, lebo z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že rozhodovali sudcovia JUDr. Izakovičová, JUDr. Miničová, JUDr. Pramuková a zároveň sudcovia JUDr. Izakovičová, JUDr. Miničová a Mgr. Kúdelová. Pokiaľ ide o zloženie senátu odvolacieho súdu, ktoré bolo nesprávne uvedené na zadnej strane napadnutého rozsudku, zrejme pri vyhotovovaní rozsudku, táto zrejme chyba bola odstránená postupom podľa § 224 C. s. p. opravným uznesením z 22. júla 2020, sp. zn. 2Obo/9/2017, čím pochybenie, na ktoré poukazuje dovolateľ, bolo pred rozhodnutím dovolacieho súdu odstránené. Dovolací súd ďalej poukazuje na odôvodnenie odvolacieho súdu, ktorý sa v bodoch 38. až 42. podrobne zaoberal pridelením veci senátu súdu prvej inštancie v zložení: JUDr. Jarmila Glončáková, JUDr. Ľubica Krišková a Mgr. Štefan Zelenák a zistil, že prejednávaná vec bola pridelená na rozhodnutie zákonným spôsobom t. j. náhodným výberom, v súlade s dodatkom č. 9 k Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2011, s účinnosťou od 1. júna 2011. Teda zmena v osobe zákonného sudcu bola vykonaná v súlade so zákonom a rozvrhom práce na rok 2011. Ďalej dovolateľ opakovane vznáša námietku nestrannosti sudcov súdu prvej inštancie, pretože odôvodnenie tejto námietky odvolacím súdom v bode 42 napadnutého rozhodnutia považuje za nedostatočné. Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že požiadavka nestrannosti súdu ako predpokladu toho, že strany sporu a verejnosť budú dôverovať súdom, musí byť splnená a ak zistia skutočnosti, ktoré vedú k spochybneniu dôvery v nestranné rozhodovanie súdu, má strana sporu právo z dôvodov uvedených v ust. § 49 C. s. p. uplatniť námietku zaujatosti. V zmysle ust. § 52 ods. 2 C. s. p. v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí uvedený dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Na podanie, ktoré nespĺňa tieto náležitosti, súd neprihliada.

32 Námietka voči sudcom prejednávajúcim vec na súde prvej inštancie, uvedená žalobcom v odvolaní a tak isto aj v dovolaní, tieto náležitosti neobsahuje, preto sa ňou dovolací súd ani nezaoberal.

33 Z uvedených dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že žalobcom namietané skutočnosti nezakladajú procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. e/ C. s. p.

34 Napokon žalobca namieta, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, a preto je daná prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. Dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 C. s. p. (dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p.) je zamerané na riešenie

právných otázok, ak sa odvolací súd pri ich vyriešení odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/), ak ešte neboli v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešené (písm. b/), alebo ak sú v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešené rozdielne (písm. c/). Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa pritom rozumie tak otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu vid' aj 3Cdo/158/2017). Právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musela byť rozhodujúca pre vydanie dovolaní napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani otázky, ktoré vôbec neboli predmetom posudzovania zo strany odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania nezakladá ani všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu, resp. jeho právnymi závermi (k tomu vid' napr. 3Obdo/28/2018 a 3Obdo/64/2018).

35 Argumentácia žalobcu obsiahnutá v jeho dovolaní nie je zameraná na riešenie právnych otázok, ako to predpokladá ustanovenie § 421 ods. 1 CSP.

36 S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. C. s. p. nie je daná, preto dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol.

37 Dovolanie žalobca podal aj voči opravnému uzneseniu zo 6. februára 2019, sp. zn. 2Obo/9/2017, ktorým bol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu opravený tým, že bola odstránená zrejma chyba, vzniknutá pri vyhotovovaní rozsudku. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejme, že odvolací súd sa zaoberal aj rozhodnutím o trovách odvolacieho konania, lebo v bode 44. je uvedené odôvodnenie, ako o priznaní náhrady trov odvolacieho konania rozhodol. Avšak výrok o trovách odvolacieho konania z výroku rozsudku vypadol. Preto bol výrok rozsudku uvedeným uznesením opravený v súlade s ust. § 224 C. s. p., podľa ktorého súd ex offio po tom, ako zistil chybu, túto opravil. Výrok opravného uznesenia je jasný a zrozumiteľný a je z neho jasné, ktorá časť rozsudku je predmetom opravy. Dovolací súd zdôrazňuje, že na opravu zákon neurčuje lehotu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nepochybne nejde o nezákonné rozhodnutie a nebolo ním ani porušené právo žalobcu na spravodlivý proces.

38 Z vyššie uvedených dôvodov potom dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP, ako aj ustanovenia § 447 písm. f/ CSP.

39 Návrhu žalovaného 2/ na zastavenie konania v súlade s ust. § 47 ods. 1 a 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) dovolací súd nevyhovel. Uvedené ustanovenie sa týka len konaní začatých a právoplatne neskončených pred 1. januárom 2020. V prejednávanej veci bolo konanie právoplatne skončené v roku 2019, teda postup podľa ust. § 47 ods. 4 ZKR sa naň nevzťahuje.

40 Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

41 Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.